

Jézus Urunk tanítása

2018. július 6.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok a meghívást a fájdalom, szenvedés Golgotájának átélésére e hónap tanításában.

A mai nap köszöntöm mindazokat, akik lélekben vannak jelen, és kísérték el benneteket.

A mai nap tanítása felétek nem egy hosszú, de attól tartalmasabb tanítást adtam, hogy felkészítettem tanítványaimat, kiket elküldök kettesével, hogy hirdessék az *Evangeliumot*, a megtérést.¹ De nemcsak a hirdetést adtam számukra, hanem hatalmat is adtam a gonosz lelkek felett.

A tanítványok először meglepődtek, hogy ilyen feladatot adok számukra, de felkészítettem őket, és elmondtam nekik:

– Mielőtt útra keltek, hogy hogyan és mitévően cselekedjete, hogy ne vigyete semmit magatokkal, csak egyetlen egy vándorbotot, sem tarisznyát, sem élelmet, sem pénzt az övetekben. Sarut vegyete fel, de két ruhadarabot már nem kell.

Ők elfogadták e kérésemet, és utána elfogadták mindazt, amire felkészítettem őket.

Sokan és sokan azt mondják, hogy: „Ennek a tanításnak valójában ma mi lehet a mondanivalója?”

Benneteket is elküldelek a jelenben, hogy ti pedig tanúságot tegyete a mindennapi életről, hogy hogyan vagy jelen benne, és hogyan fogadod el, hogyan ismered fel mindazt, amit a tanítványaimnak is elmondtam, és felkészítettem. Hisz nektek is mondhatom, akik ma jelen vagytok, hogy elküldelek benneteket kettesével. De számotokra nincs úgy jelen az a hatalom, amit tanítványaimnak adtam, vagyis – a ti szavakat használva – szinte azt mondjátok, hogy „felruháztam”.

En „megajándékoztam” – inkább ezt a szót használnám e jelenben is, tanítványaimnak, hogy tanúságot tegyene mindarról, amire felkészítettem őket.

Mert ez a tanítás, a mai része – a legrövidebb változatát adtam. De tudjuk, hogy ennek van folytatása, mert hogy’ is van?

Elindultak, és valóban nem vittek semmi mást, csak amit kértem tőlük. És itt hogy folytatódik?²

– Ahova bementek, maradjatok a házban addig, amíg utatokban tovább nem mentek. Maradjatok a házban, és fogadjátok el azt, amit elétek tesznek.

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A tizenkettő kiválasztása* (Mk 6,7–10).

² Mk 6,10–12

Ha elmentek egy másik helyre, és ott nem fogadnak, hagyjátok el azt a helyet, és még a port is rázzátok le lábaitokról a tanúbizonyosság részében.

Most a jelenben, ebben a mai jelenben, ahol vagyunk, mert már nálatok is van múlt a tanításokban, most Én a jelenről beszélek, hogy, ugye, ha a múltra visszagondolunk, milyen csodálatos és érdekes, mert nektek is volt ilyenetekben részetek a múltban, hogy nem fogadtak benneteket. És hogy mondta kiválasztott Mária testvérem felétek?

– Most mi is kimegyünk, és az Úr Jézus tanításában lerázzuk lábunkról a port, hogy visszaszálljon rájuk, akik nem fogadták azt a kegyelmet és azt a szeretetet, amelyet Jó Jézus Krisztus Urunk árasztott volna feléjük.

Fontos ezen elgondolkodni, hogy ezt hogyan is kell értelmezni. Többen és többen azt mondjátok, hogy: „Nehéz és kemény beszéd ez.”

Nem is annyira nehéz, és nem is annyira kemény, mert ha jelen van a szívetek, amelyet meg tudtok nyitni a kegyelemhez és a szeretethez, és ha ezeket befogadjátok, és megengeditek, hogy működhessen rajtatok és bennetek, akkor meg tudjátok érteni, hogy hogyan és miképpen mondhattok ti, a jelenben, tanúságtételt, mikor ti is, ahogy mondtam tanítványaimnak: „ketten elküldöm őket”.

Nektek azt mondom:

Nem küldelek. Ha megtapasztaltad az Én szeretetemet, az Én kegyelememet, az Én tanításomat, amelyeket évek óta adok nektek, amiről már tudsz tanúságot tenni, akkor állj ki mellette.

De Én azt is el szoktam mondani, Jézus Krisztus Uratok, hogy:

A tanításról, a meghívásról, a küldetésről, a cselekedetekről, a szeretetről, az örömről és a békéről, ha beszéltek a tanításban, mindig fontoljátok meg, hisz lehet érezni a szívben: kivel, hogyan és miképpen beszélhetsz róla, hogy gúny tárgyává ne váljatok. Mert a gúny tárgyában nem kimondottan ti vagytok jelen, hanem mindaz, amiről és akiről beszéltek.

És mi az, amiről beszéltek?

Én, Jézus Krisztus Uratok adtam tanításomat.

És kiről beszéltek?

Aki a tanítást adta: Jézus Krisztus Uratok.

És ki válhat akkor gúny tárgyává?

Ezen el kell gondolkodni, hogy a cselekedetekben hogyan vagytok jelen, és hogyan hirdetitek a tanítást – az *Evangéliumot*?

De maradjunk a tanításnál. Mert tanítványaim is mit mondtak?

– Térjete meg! Térjete meg!

Ők erről hirdettek, és mellette ördögöket űztek ki a testvérekből, az emberekből, és sokakat pedig megkentek olajjal, akik gyógyulást nyertek, mert ezt a hatalmat adtam nekik ajándéku, és azért küldtem el, hogy ha majd visszatérnek, hogyan és miképpen számolnak be, hogy mi minden történhetett, hogyan fogadták őket, és hogyan hallgatták őket.

Most, a jelenben is kell ilyeneket cselekednetek, mert egyre nehezebb felismerni és megérteni mindazt, ami a tanítás révén jelen van számotokra. Mert, ha csak a mai napot vesszük, és mondhatjuk azt, hogy a kora esti szentmisén való részvételben a pásztor is egy kicsit próbált erről beszélni, holott ő akkor még nem tudta, még Mária, kiválasztott testvérem sem tudta, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok ma pont ezt a tanítást adom nektek. Az összefüggés sokszor jelen van a szentmise szentbeszédével, jelenlétével és a Golgota-i tanításával. Csak néha utána jöttök rá, rövid idő elteltével, hogy: „Igen, milyen csodálatos!” – ahogy mondani szoktátok. Mert ma ő is arról szólt, ugye, hogy ki kell állni a saját igazatokért; szólni kell, nem kell félnetek.

Én, Jézus Krisztus Uratok ma azt mondom pedig, a jelenben, hogy:

Én ma nektek mondom, hogy ti is menjétek, és hirdessétek az Én tanításomat. Árasszátok az Én szeretetemet. Fogadjátok el, általa, a kegyelmeket. Mert a kegyelem is megjelenik, amelyet el kell fogadni.

Fontos, hogy érezzétek a működést, a szeretetet, az örömet és a békét, mert ez tud benneteket összekötni, és megerősíteni. És akkor ti is már úgy tudjátok elfogadni a felebarátot, a testvért, ahogy a tanítványaim is, mikor elmentek, hogy tanúságot tegyenek mindarról, amire Jó Jézus Krisztus Uruk – vagy, ahogy ők nevezték: a Mester – felkészítette, és útnak indította.

És fontos, hogy érezd, hogy ha elindulsz a tanúságtételeid révén, hogy bizonyosságot tegyél, oda nektek sem kell vinni sem tarisznyát, sem élelmet, sem pénzt az erszényben, de Én még azt se mondom, hogy most ti vándorbotot vegyetek. Ha úgy érzitek, hogy szükségetek van, akkor ám legyen, és fogjátok meg. Én inkább azt mondom: Legyen nyitott a szívetek, és áradjon belőle a szeretet, és ezt vigyétek el mindazon testvéreitek felé, akik elfogadják, és akik hallgatnak reátok, és akik talán ez által ismernek fel. És majd talán az érdeklődési középpontba kerülnek, és szeretnének többet tudni a felismerésben, a küldetésben, és, ugye, a követés, ami fontos a mindennapi életben.

Érezzétek, hogy nincs hiábavaló cselekedet, felajánló ima, fohász, kérés.

Minden, idővel, meghallgatásra talál, csak éljen bennetek, a szeretetben, a türelem. És a türelem alázatosságot nyújt, ami által kivárhassátok a kegyelmeket, a meghallgatást, a segítségnyújtást a mindennapi életben, a mindennapi élethez. És akkor a Szentlélek is jelen van, mert a Szentlélek áradhat reátok, a Szentlélek melegíthet fel, a Szentlélek ölelhet át, és a Szentlélek mutathassa meg számotokra az utat a felismeréshez, az elfogadáshoz, a küldetéshez és a követésetekhez.

Ennek reményében áradjon reátok ma áldásom kiválasztott Mária testvér által, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok, megáldalak benneteket.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltse be szíveteket és lelketeket, és mutassa meg számotokra is a küldetést a mai tanításában a tanúságtételről, hogy a szeretet éljen bennetek, és ezt a szeretetet vigyétek el,

mert ezzel a szeretettel tudtok előre haladni a mindennapi életben. És ezzel a szeretettel érezhetitek, hogy a kegyelem is jelen van a mindennapokban, amely összeköt, összefon, eggyé váltok, és számíthatok egymásra a felebaráti szeretet által a mindennapokban, a mindennapokhoz. Mert a Szentlélek ezt nyújtja a kegyelem ajándékaként felétek a mai tanítás, áldás részében.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!